

vil Landstinget sætte særlig Pris paa, sige, at dem ville de ikke være med til, og de ville kun betingelsesvis være med til de andre. Under Hensyn dertil behøver man ikke at regne en Smule mere med det radikale Parti end med det socialdemokratiske Parti, der jo fuldstændig har stillet sig udenfor og sagt Pas. Nu gaar jeg ud fra, at vi i Løbet af nogle Dage faa endt denne Forhandling, og at Sagen saa gaar videre til Udvalg. Men i Udvalgene ville vi maaske faa ret mærkelige Ting at se. Der vil man for det første faa det at se, at de, der ikke ønske Lovforslagene vedtagne, ville søge at trække Forhandlingen i Langdrag dels ved at snakke op ad Stolper og ned ad Vægge og dels ved at stille Kray om Undersøgelse af en Mængde Spørgsmaal, for en hel Dels Vedkommende maaske til Belysning af selve Sagen, men som oftest for at faa belyst noget, de skulle bruge i Agitationen. Man maa derfor opfordre det Udvalg, der bliver nedsat, til at tage med fast Haand paa Sagerne og se at slaa det ned, der vil forhindre og ikke fremhjelpe dem. Thi jeg tror, det vil være gavnligt, om disse Skattelovforslag saa hurtigt som muligt blive førte op til Landstinget. Der er jo allerede spaaet, at vi ville faa en meget lang Samling, varende til hen paa Sommeren. Der kan maaske være noget i den Spaadom; men lad os gøre den til Skamme. Lad os søge fra Begyndelsen at tage kraftigt fat paa Sagerne og saa hurtigt som muligt at føre dem gennem Udvalget i en saadan Skikkelse, at vi kunne vente at faa dem velvilligt behandlede i det andet Ting.

Med Hensyn til de forskellige Lovforslags enkelte Bestemmelser har jeg nogle faa Bemærkninger at gøre. Hvad Forslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten angaar, have vi hørt fremhæve en hel Mængde Goder, som dette Forslag har fremfor Forgængeren. Jeg kan slutte mig dertil; men jeg tror dog, man i Virkeligheden mere end rigtigt har overset Bestemmelsen i § 1 om, at de Indtægter, der skulle lægges til Grund for Beskatningen, skulle udfindes, efter at Afdraget har fundet Sted. Nu ved jeg ganske vist, at Rateskalaen udjævner en hel Del paa dette Forhold; men det er min Overbevisning, at det ogsaa i Virkeligheden vil forbedre Loven betydeligt med Hensyn til den enkelte Stilling. Jeg kan ikke rigtig faa i mit Hoved, at Formuer over 30,000 Kr. ikke skulle beskattes efter en stigende Skala lige saavel som Formuerne under 30,000 Kr. Jeg synes, at jo større Formue

man har, des bedre er man i sin Helhed stillet, og derfor kunde man nok lige saavel ved Formuerne som ved Indkomsterne lade den stigende Skala virke endnu højere op.

Det næste Punkt, jeg gerne vil omtale, er § 2, 4. b. og c. Det første angaar Forbrugsforeningerne. Handelsstanden her i Landet har jo i lange Tider kæmpet for at faa lagt nogen Skat paa Forbrugsforeningerne, idet man mener, at Forbrugsforeningerne i Virkeligheden ere dens lige-stillede. Men det ere de efter hele deres Natur slet ikke, og derfor bør de heller ikke svare Skat. Nu foreslaas det her at paalægge dem Skat. Det vil med andre Ord sige, at nu skal et Medlem af en Forbrugsforening i Virkeligheden beskattes 3 Gange af en Del af sin Indtægt. Først beskattes Fællesforeningens Overskud; Resten bliver saa til Dels fordelt mellem Forbrugsforeningerne. Saa kommer Forbrugsforeningernes Overskud, ogsaa det tager man Skat af. Endelig er der Resten, som fordeles til Medlemmerne, og saa kommer det enkelte Medlem ogsaa til at betale Skat af sin Part. I Virkeligheden komme Forbrugsforeningerne, saaledes som Forholdet er mellem dem og Fællesforeningen, til at betale Skat tre Gange. Jeg tror, at Handelsforeningerne ville komme til at fortryde, hvis de sætte meget ind paa dette. Forbrugsforeningernes Handelsprincip er dette, at holde Priser lige med de handlende og saa fordele Overskuddet bagefter. Men naar de nu skulle betale denne Skat, ligger det nær for dem at sige: Nu indrette vi vor Handel saaledes, at vi ikke faa noget Overskud, nu sælge vi til billigst mulige Priser, og have de handlende ikke for været i Klemme paa Grund af Forbrugsforeningerne, ville de nu komme det, for saa kommer Konkurrencen om at sælge billigst, og saa vil det sive ganske anderledes til dem, end det nu gør. Jeg kan derfor ikke forstaa, at der skal lægges Skat paa Forbrugsforeningerne.

Produktionsforeningerne skulde være fri for Skat, medmindre de drive Detailhandel fra Butik. Men hvad forstaaas derved? Paa mange Mejerier sælges Fløde, Kærnemælk, skummet Mælk, sød Mælk og Smør til Folk udenfor Andelsmejeriet, og hvis et Mejeri ikke vilde indlade sig derpaa, kom det rimeligvis i de sorteste Aviser. Men hvis Mejerierne nu sige som saa: Vi holde ikke af at have denne Løben ind i Mejeriets Lokaler, nu lave vi et Værelse ved Siden af, hvor der sidder en